

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6489

гр. София, 02.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 02.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **8688** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.171 от ЗДвП , във връзка с чл.166 от АПК.

Образувано е по жалба на А. Л. М., [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Т. срещу Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка /ПАМ/ № 21-4332-004766/17.08.2021 година по чл.171,т.2,б.а от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на Полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, с която е наложено „прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца“ по отношение на лек автомобил „О. А.“ с табели с регистрационен [рег.номер на МПС] .

В жалбата е депозирано и искане за спиране изпълнението на Принудителна административна мярка /ПАМ/ № 21-4332-004766/17.08.2021 по чл.171,т.2а, б. а от ЗДвП на на Полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена ПАМ- прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца.по реда на чл.166 АПК.

Настоящият съдебен състав намира искането за спиране изпълнението на заповедта за процесуално допустимо, а разгледано по същество и за основателно. Съображенията за това са следните:

По силата на чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс,

както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно чл. 172 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, т. 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от закона се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез визираните в нормата способи, като изрично законодателят е посочил, че в случаите по чл. 171, т. 2а, буква "а" налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез: отнемане на документите по чл. 165, ал. 2, т. 1 и чл. 166, ал. 2, т. 1 ЗДвП, както и отнемане на табели с регистрационен номер по чл. 165, ал. 2, т. 2.

Според чл.172, ал.4, ал. 5 и ал. 6 ЗДвП, в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м", "н" и т. 2а от закона свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се иземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство, а в случаите на чл. 171, т. 2а се иземват и табелите с регистрационен номер.

Редът за връщане на свидетелството за регистрация на моторното превозно средство на собственика на превозното средство в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м" и "н" се определя с наредбата по чл. 140, ал. 2. Обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Решението на административния съд не подлежи на обжалване. Изрично по силата на алинея 6 на чл.172 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл.166, ал.4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл.166, ал.2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС. Това е така, защото макар предварителното изпълнение на заповедта да не е допуснато с разпореждане на издалия го орган по чл.60, ал.1 АПК, а следва от специална законова разпоредба – чл.172, ал.6 от ЗДвП, искането за спиране има годин предмет, без произнасянето по него да е изключено от изрична законова забрана за такъв съдебен контрол. Искането е подадено е лице, което е адресат на заповедта, което от своя страна обуславя и легитимацията на лицето по чл.166, ал.4 АПК да претендира спиране на незабавното ѝ изпълнение.

Предпоставките за спиране са визираны в чл.166 от АПК и касаят няколко хипотези. По принцип,оспорването спира изпълнението на административния акт. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. По силата на чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2/ пред каквото хипотеза сме

изправени. От анализа на правните разпоредби и видно, че съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл.166, ал.4 вр. ал.2, изр.1 АПК - подадено едновременно с жалбата, искането за спиране не е недопустимо и поради просрочие.

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл.60, ал.1 АПК, в случаите по чл.166, ал.4 АПК законодателят е, който нормативно презюмира наличието на една или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл.166, ал.1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл.171 от ЗДВП по силата на изрична законова разпоредба- чл.172,ал.6 са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл.60, ал.1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита.

В конкретния случай, допуснатото предварително изпълнение на заповедта е по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение. Специалният ЗДВП не урежда хипотезите и предпоставките, при които съдът може да спре допуснатото предварително изпълнение по силата на закона на Заповеди за налагане на ПАМ, то приложение намират разпоредбите на чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК. В тежест на оспорващия, който иска спиране, е да установи предпоставките, визирани в чл.166 от АПК, като докаже, че незабавното изпълнение на заповедта би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.

В настоящия случай действително допуснатото предварително изпълнение по силата на закона би могло да причини значителна и трудно поправима вреда за А. Л. М., изразяваща се в невъзможност за жалбоподателя да полага грижи за семейството си и в частност за нейната внучка – А. Е. С. П.. Видно от представеното по делото Експертно решение №1917 от 150 от 23.09.2020 г. на МБАЛ II състав, същата е с констатиран атопичен дерматит, съчетан с алергичен рингит. Жалбоподателят е посочил, че се налага няколко пъти седмично да води внучка си- А. Е. С. П. при посещения на лекар, поради което се налага и редовното ползване на процесния автомобил. Вредите са посочени по вид, размер и основание, а искането е скрепено с доказателства, което от своя страна води до извод, че вредите биха били значителни и/или трудно поправими, за да обусловят спиране изпълнението на заповедта. Общественият интерес от спиране на предварителното изпълнение не би бил засегнат в значима степен, а обратно – предварителното изпълнение на невлязлата в сила ПАМ - прекратяване на регистрацията ще причини значителна и трудно поправима вреда за адресата на мярката.

Искането е основателно и следва да бъде спряно изпълнението на заповедта.

Воден от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен

съд-София- град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА ИЗПЪЛНЕНИЕТО на Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка /ПАМ/ № 21-4332-004766/17.08.2021 година по чл.171, т.2, б.а от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на Полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с която е наложена ПАМ – „прекратяване на регистрация на ППС за срок от 6 месеца“ по отношение на лек автомобил „О. А.“ с табели с регистрационен [рег.номер на МПС] .

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.1 АПК.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: